

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Hlasy Kozomína z.s.**, IČ 02270986, se sídlem Kozomín 81, zast. Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem, se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: D-IE Logistic Prague North s.r.o., IČ 07508034, se sídlem Antala Staška 2027/79, Praha 4, zast. JUDr. Romanem Ráczem, advokátem, se sídlem Kubánské náměstí 11, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. 164016/2019/KUSK, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2021, č. j. 51 A 11/2020 - 142, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2021, č. j. 51 A 11/2020 - 142.
- II. Osobě zúčastněné na řízení **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 22. 5. 2019, č. j. MUKV 32929/2019 OŽP, Městský úřad Kralupy nad Vltavou jako vodoprávní úřad vydal povolení k vypouštění čištěných odpadních vod z areálové čistírny odpadních vod D8-2 včetně výtláčného potrubí v prostorách areálové haly, t. č. poskytované holdingu Makro (dále jen „ČOV Makro“) do vodního toku Černávka v obci Kozomín, a to po dobu pěti let. Současně žalovaný vydal společné povolení ve smyslu § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, jímž schválil záměr ČOV Makro spočívající v umístění a provedení staveb areálové ČOV a výtláčného potrubí v obci Kozomín. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 12. 2019, č. j. 164016/2019/KUSK, zamítl odvolání žalobce proti uděleným povolením a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Toto rozhodnutí o odvolání napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 14. 10. 2021, č. j. 51 A 11/2020 - 142, zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Proti tomuto rozsudku podala osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že ČOV Makro již byla uvedena do provozu, což s povděkem přijaly i orgány státní správy na úseku životního prostředí. Zkušební provoz byl rovněž hodnocen kladně. Jediný, kdo proti čistírně protestuje, je žalobce. Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, musela by stěžovatelka nést všechna rizika a náklady spojené se zakonzervováním ČOV Makro a převedením odpadních vod zpět na původní ČOV Kozomín. Stěžovatelka by se dále vystavovala hrozbě platit enormní smluvní sankce svým obchodním partnerům, jimž pronajímá části areálu CTP-Park, neboť odstávka ČOV Makro by způsobila nemožnost řádně užívat předmět nájmu v rozporu se smluvními závazky.

[4] Žalobce s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasil. Uvedl, že stěžovatelčina tvrzení ohledně jí hrozící újmy se pohybují jen v obecné rovině a nejsou blíže specifikována ani doložena. Žalobce rovněž poukazuje na možný rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem na ochraně vod. Jak totiž uvedl již krajský soud, ve správním řízení nebylo zkoumáno, zda je tok Černávka vůbec schopný odpadní vody v takovémto rozsahu přijímat. Tato námitka je o to významnější, že Černávka má status rybí vody, a v řízení tak mělo být zkoumáno, zda vypouštění odpadních vod nebude mít negativní dopad na život a reprodukci ryb.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (serov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[7] Co se újmy hrozící stěžovateli týče, poukazovala stěžovatelka na to, že v případě nepřiznání odkladného účinku by musela nést všechna rizika i náklady spojené se zakonzervováním ČOV Makro a převedením odpadních vod zpět na původní ČOV Kozomín a vystavila by se riziku smluvních pokut. Nejvyšší správní soud se sice ztotožňuje s názorem žalobce, že stěžovatelka tuto hrozící újmu příliš nekonkretizovala, nicméně dospěl k závěru, že to není důvodem pro nepřiznání odkladného účinku. S ohledem na okolnosti věci je totiž zřejmé, že stěžovatelce hrozí v případě nucené odstávky ČOV Makro významná újma. Na tomto závěru přitom nemůže nic změnit to, že stěžovatelka ji nebyla schopna přesně vyčíslit. Je totiž nepochybné, že náhlá změna

pokračování

napojení rozsáhlého průmyslového areálu na čistírnu odpadních vod si vyžádá vysoké náklady. To přitom platí i o ukončení provozu ČOV Makro a jejím zakonzervování po dobu, kdy tato čistírna nebude mít platná povolení. Stejně tak již z povahy obchodní činnosti stěžovatelky (jíž je pronájem objektů v průmyslovém areálu) je zřejmé, že (byť i jen dočasné) uzavření ČOV Makro významným způsobem naruší předmět jejího podnikání. Stěžovatelka tedy dostatečně osvědčila, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by jí vznikla závažná újma.

[8] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení otázky, zda přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Aniž by Nejvyšší správní soud předjímal výsledek věcného posouzení předmětu sporu, je zjevné, že krajský soud zrušil rozhodnutí správních orgánů spíše z formálních důvodů, tedy pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, respektive z něj plynoucí částečnou nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Na základě podkladů, které měl krajský soud při svém rozhodování k dispozici, však nedospěl k závěru, že provoz ČOV Makro je v rozporu s požadavky na ochranu vod (či životního prostředí obecně), nýbrž pouze k závěru, že soulad s těmito požadavky nelze zcela garantovat, neboť některými jeho významnými aspekty (např. povahou odpadních vod) se správní orgány zabývaly nedostatečně.

[10] Naproti tomu však podle krajského soudu není mezi stranami sporu o nedostatecích provozních kapacit obecní ČOV Kozomín, na niž by odpadní vody z areálu musely být přeměrovány v případě uzavření ČOV Makro, přičemž částečné odbřemenění této čistírny na úkor modernější ČOV Makro je obecně prospěšné a kvalita technologie u ČOV Makro je řádově vyšší než u obecní ČOV Kozomín. Z tohoto důvodu též krajský soud usnesením ze dne 27. 2. 2020, č. j. 51 A 11/2020 - 59, zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, čímž fakticky umožnil provoz ČOV Makro po dobu řízení o žalobě. Na této úvaze přitom krajský soud v zásadě setrval i v samotném rozsudku.

[11] Nejvyšší správní soud se s výše uvedenou úvahou krajského soudu zcela ztotožňuje. V projednávané věci totiž nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti může způsobit újmu nejen na straně stěžovatelky, nýbrž i na samotném veřejném zájmu. Vzhledem k nevyhovující kapacitě (a zastaralé technologii) ČOV Kozomín totiž může mít ukončení provozu ČOV Makro (a tedy odvod odpadních vod zpět na ČOV Kozomín) rovněž významný negativní dopad na úroveň ochrany životního prostředí, resp. vod.

[12] Ze závěrů krajského soudu i z dostupných stanovisek a vyjádření je zřejmé, že odvádění odpadních vod z areálu CTP-Park do Černávký prostřednictvím ČOV Makro je z hlediska požadavků na ochranu životního prostředí šetrnější než jejich odvádění prostřednictvím ČOV Kozomín. Byť tato skutečnost sama o sobě není dostatečným důvodem pro umožnění její činnosti v současné podobě (nastavení podmínek činnosti tak, aby řádně vyvažovaly všechny relevantní zájmy, je úkolem správních orgánů, přičemž posouzení toho, zda této povinnosti dostály, bude předmětem věcného přezkumu v této věci), jeví se Nejvyššímu správnímu soudu vhodnějším umožnit její činnost alespoň po dobu řízení o kasační stížnosti. Takovýmto postupem bude nejen výrazně omezena újma, jež by stěžovatelce mohla vzniknout v případě, že by její kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek a rozsudek by byl následně zrušen, nýbrž i lépe naplňuje (alespoň z krátkodobého hlediska) zájmy ochrany životního prostředí.

[13] Na výše uvedeném nemůžou nic změnit ani námitky žalobce ohledně povahy Černávky jakožto rybí vody. Jak totiž podle krajského soudu vyplývá i ze žalobcem předloženého znaleckého posudku, ČOV Kozomín (na niž by v případě uzavření ČOV Makro byla přesměrována významná část odpadních vod z areálu CTP-Park) vypouští odpadní vody do Černávky. Vzhledem k její technické zastaralosti je přitom pravděpodobné, že při srovnatelném množství odpadních vod na vstupu bude do Černávky vypouštěno více škodlivých látek v případě, že budou všechny odpadní vody směřovány na ČOV Kozomín, než v případě, že by jejich část byla směřována na ČOV Makro. I když posouzení dlouhodobých dopadů na Černávku a s tím související stanovení limitů i provozních podmínek ČOV Makro je otázkou pro správní orgány, dospěl Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené k závěru, že z hlediska požadavků ochrany životního prostředí je vhodnější, aby provoz ČOV Makro nebyl přerušen do doby, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti.

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky napadeného rozsudku.

[15] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

[16] V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto Nejvyšší správní soud stěžovatelce uložil, aby poplatek uhradila a určil jí k tomu lhůtu tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 4 odst. 1 písm. i) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb.).

[17] Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040439321**.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek na podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve stanovené lhůtě zaplacen, soud jej bude vymáhat.

pokračování

V Brně dne 22. prosince 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 4 As 393/2021

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓